

Underændringsforslag:

Af S. Andersen:

ad § 1.

3 6te Linie mellem „2 Rd.“ og „aarslig“ indsættes: „i Kjøbstæderne og paa Landet 1 Rd.“

ad § 3.

3 7de Linie efter „Erlæggelse“ indsættes: „samt Tegnets Nummer“.

ad § 4.

3 2den og 3die Linie udgaaer: „selv under tilfældige Omstændigheder“.

ad § 5.

Istedetfor den af Udvalget foreslaaede § 5 sættes:

„Enhver Hund, der ikke er i Følge med en Person, der vedkjender sig Eiendomsretten til den, betragtes som herreløs. En saadan Hund maa af Enhver, paa hvis Grund den indfinder sig, aflives.“

Af S. M. B. Andersen:

Til § 1, 2det Affnit, 5te Linie: Efter Ordet „Erlæggelse“ sættes Punktum, og Resten af Paragraphen udgaaer.

Subsidiært:

3 2det Affnit af § 1 forandres Tallet „5“ til „25“.

Af T. Halbøyer:

Til § 1.

1) At Ordene i 2den Linie „paa Landet“ udgaae, og istedet derfor sættes: „i alle Landsbyer“.

Til samme Paragraph.

2) At Paragraphens 2det Stykke udgaaer.

Til § 3.

3) At 3die Linie fra neden Ordene „der uden Vederlag . . . er tilstaaet“ udgaae.

Til § 5.

4) At Tallet „3“ i 3die Linie fra neden forandres til „8“, og efter Slutningen af Paragraphen tilføies: „Dog kan Hunden ikke forlanges udleveret, inden dens Eier har erlagt et Beløb af 16 fl. daglig for Hundens Nøgt og Pleie, samt erstattet Omkostningerne ved den omhandlede Bekjendtgjørelse.“

Formanden: Det vil sees, at Udvalget foreslaaer en ny Affattelse af Udkastets Paragrapher tilligemed en ny Titel; dette er at betragte som et samlet Ændringsforslag for sig, hvortil der er stillet Underændringsforslag. Jeg sætter samtlige Lovudkastets Paragrapher tilligemed det stillede Hovedændringsforslag og Underændringsforslagene dertil samt de øvrige til Lovudkastet stillede Ændringsforslag under Forhandling. Der vil ved Afstemningen først blive stemt over Underændringsforslagene til Udvalgets Ændringsforslag, dernæst over selve dette Forslag, og paa denne Afstemning vil det beroe, hvorvidt selve Lovudkastet og de dertil stillede Ændringsforslag ville komme under Afstemning.

Ordføreren (Tobiesen): Det vil være det høie Thing bekjendt, at man her i Landet allerede i en lang Række af Aar har havt et Blif for, at det stiebte tiltagende Antal af Hunde maatte betragtes som en Calamitet, som der var Grund til at træffe Foranstaltninger imod. Allerede i 1815 udkom den første Lov i denne Anledning for Kjøbenhavn, idet man ved en Afgift søgte at formindske Hundeaantallet; denne Afgift blev for Kjøbenhavn sat til 2 Rd. De øvrige Kjøbstæder fik senere en Lov af tilsvarende Indhold som den kjøbenhavnske, idet der i 1824 for dem blev indført en lignende Afgift af 1 Rd. for hver Hund. Senere hen, i 1856, viste det sig, at den Afgift, der var indført i Kjøbenhavn, var utilstrækkelig for at fremkalde den Formindskelse af Hundene, man ønskede, idet der her i Kjøbenhavn var et Antal af Hunde, der svarede til 1 for hver 28 Indvaanere. Man indførte derfor i 1856 en høiere Afgift af 5 Rd., og dette havde til Følge, at Hundeaantallet nu er fundet ind til